

- 2) Czy w takiej sprawie jak obecna, która dotyczy produktu leczniczego zawierającego więcej niż jeden aktywny składnik, istnieją dalsze lub inne kryteria stwierdzenia, czy „produkt jest chroniony patentem podstawowym” zgodnie z art. 3 lit. a) rozporządzenia, a jeśli tak, jakie są te dalsze lub inne kryteria?
- 3) Czy w takiej sprawie jak obecna, która dotyczy produktu będącego szczepionką skojarzoną, istnieją dalsze lub inne kryteria dla stwierdzenia czy „produkt jest chroniony patentem podstawowym” zgodnie z art. 3 lit. a) rozporządzenia, a jeśli tak, jakie są te dalsze lub inne kryteria?
- 4) Czy dla celów art. 3 lit. a) szczepionka skojarzona składająca się z wielu antygenów jest „chroniona patentem podstawowym”, jeśli jeden antygen szczepionki jest „chroniony patentem podstawowym pozostającym w mocy”?
- 5) Czy dla celów art. 3 lit. a) szczepionka skojarzona składająca się z wielu antygenów jest „chroniona patentem podstawowym”, jeśli wszystkie antygeny szczepionki skierowane przeciwko jednej chorobie są „chronione patentem podstawowym pozostającym w mocy”?
- 6) Czy rozporządzenie o SPC, a w szczególności jego art. 3 lit. b), pozwala przyznać dodatkowe świadectwo ochronne pojedynczemu aktywnemu składnikowi lub mieszaninie aktywnych składników, gdy:
- a) patent podstawowy pozostający w mocy chroni pojedynczy aktywny składnik lub mieszaninę aktywnych składników, w rozumieniu art. 3 lit. a) rozporządzenia SPC; a
- b) produkt leczniczy zawierający pojedynczy aktywny składnik lub mieszaninę aktywnych składników wraz z jednym lub większą ilością innych aktywnych składników jest przedmiotem ważnego zezwolenia, przyznanego zgodnie z dyrektywami 2001/83/WE lub 2001/82/WE, które jest pierwszym zezwoleniem na dopuszczenie do obrotu wspomnianego pojedynczego aktywnego składnika lub wspomnianej mieszaniny aktywnych składników?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresní soud v Chebu (Republika Czeska) w dniu 5 lipca 2010 r. — Hypoteční banka, a.s. przeciwko Udonowi Mike'owi Lindnerowi**

(Sprawa C-327/10)

(2010/C 246/49)

Język postępowania: czeski

**Sąd krajowy**

Okresní soud v Chebu (sąd powiatowy w Chebie)

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona powodowa: Hypoteční banka, a.s.

Strona pozwana: Udo Mike Lindner

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Jeżeli jedna ze stron postępowania sądowego jest obywatelem państwa innego niż państwo, w którym toczy się postępowanie, to czy ta okoliczność stanowi o występowaniu elementu transgranicznego w rozumieniu art. 81 (dawniej art. 65) traktatu, będącego jedną z przesłanek zastosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych<sup>(1)</sup>?
- 2) Czy rozporządzenie nr 44/2001 zabrania stosowania przepisów krajowych, umożliwiających wszczęcie postępowania przeciwko osobie, której miejsce pobytu jest nieznanne?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 2 — czy podejmowanie czynności procesowych przez kuratora, ustanowionego dla pozwanego przez sąd, może być uznane za poddanie się pozwanego jurysdykcji miejscowego sądu dla potrzeb art. 24 rozporządzenia nr 44/2001, nawet jeżeli przedmiotem sporu jest roszczenie oparte o umowę z udziałem konsumenta, a jurysdykcja sądów Republiki Czeskiej byłaby wykluczona na mocy art. 16 ust. 2 tego rozporządzenia?

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1).

4) Czy wybór konkretnego sądu miejscowego może zostać uznany za podstawę jurysdykcji międzynarodowej wybranego sądu dla potrzeb art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 44/2001, a jeżeli tak, to czy występuje jurysdykcja międzynarodowa nawet w wypadku, gdy wybór miejscowej jurysdykcji jest nieważny, gdyż narusza on art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków [niedozwolonych postanowień] w umowach konsumenckich <sup>(2)</sup>?

<sup>(1)</sup> Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 12 lipca 2010 r. — X przeciwko Staatssecretaris van Financiën**

**(Sprawa C-334/10)**

(2010/C 246/50)

*Język postępowania: niderlandzki*

#### Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

*Strona skarżąca:* X

*Strona pozwana:* Staatssecretaris van Financiën

#### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podatnikowi, który przejściowo korzysta z części dobra inwestycyjnego należącego do jego przedsiębiorstwa dla własnego użytku przysługuje zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a) i b) oraz art. 11 część A ust. 1 lit. c) a także art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy <sup>(1)</sup> prawo do odliczenia podatku w odniesieniu do wydatków na trwałe przekształcenia, które zostały dokonane wyłącznie w celach prywatnego korzystania?
- 2) Czy dla udzielenia odpowiedzi na to pytanie ma znaczenie to czy przy nabyciu dobra inwestycyjnego został wobec podatnika naliczony w rachunku podatek VAT, który został przez niego następnie odliczony?

<sup>(1)</sup> Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Cypryjskiej**

**(Sprawa C-340/10)**

(2010/C 246/51)

*Język postępowania: grecki*

#### Strony

*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: Georgios Zavvos i Donatella Recchia)

*Strona pozwana:* Republika Cypryjska

#### Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że:

— Republika Cypryjska, nie włączwszy terenu jeziora Paralimni do krajowego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, naruszyła zobowiązania, które na niej ciąży zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory;

— Republika Cypryjska, tolerując działalność, która poważnie zagraża cechom ekologicznym jeziora Paralimni, oraz nie przedsięwziąwszy środków ochronnych koniecznych do zachowania populacji gatunku *Natrix natrix cypriaca*, który ma znaczenie ekologiczne dla jeziora Paralimni i zapory Xyliatos, naruszyła zobowiązania ciążące na niej zgodnie z dyrektywą 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory w wykładni nadanej jej przez Trybunał Sprawiedliwości w wyrokach w sprawach: C-117/03 i C-244/05;

— nie podjąwszy działań koniecznych do ustanowienia systemu ścisłej ochrony *Natrix natrix cypriaca*, Republika Cypryjska naruszyła zobowiązania ciążące na niej zgodnie z art. 12 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory;